

Dinamisme empresarial al Bages en temps de Covid

«El joc va de "projectes transformadors", el que vol dir que algú no competitiu ni amb perspectives de ser-ho quedarà fora de l'abast del paraigües dels ajuts»

La generació de Valor Afegit Brut per part de les empreses, la creació de valor, és l'objecte de l'estudi *Dinamisme Empresarial al Bages* que presentem cada any per aquestes dates des de la Cambra de Comerç de Manresa (<https://www.naciodigital.cat/manresa/noticia/94879/riquesa-generada-empreses-bages-va-creixer-sobre-mitjana-catalana-fins-2018>) i des de l'any 2008. Disposem de la sèrie de dades "dures" des de l'any 2000. Quan parlem de dades dures parlem de balanços i comptes de resultats de les empreses, i de dades d'ocupació per centres de treball provinents de la Seguretat Social. No són estimacions de futur en base a suposicions, que això sí, poden afinar i filar molt prim. Són faves comptades, defineixen la fotografia econòmica d'un territori, dibuixen el que és una estructura empresarial, i quan parlem d'estructura parlem del que no muta d'un dia per l'altre, parlem del que costa de moure. No hi trobarem titulars espectaculars.

El que hi trobarem seran avorrides taules estadístiques que si ens les mirem amb una mica de curiositat veurem que se'n poden treure conclusions, alertes, crits d'atenció... Tot allò que ens pot ajudar a encarar un futur més que incert. No hi trobarem algoritmes d'Intel·ligència Artificial però sí els seus components més bàsics (una multiplicació, una divisió...). I així passarem a parlar dels sectors econòmics, disset en total, en els que dividim l'economia privada de la comarca, del seu nivell d'ocupació, de la generació de valor, de la productivitat, de l'endeutament de les empreses o de la propensió exportadora. I com no, ens hi veiem obligats a fer-ho, una estimació del que suposarà en posteriors edicions l'afectació dels tancament de la pandèmia, dels canvis d'hàbits dels consumidors, de les alteracions en les cadenes de valor globals.

Un resum molt ràpid de notícies (com les que fa un "tuitaire" de moda amb les notícies del dia) ens diu que som el 2% de Catalunya i que la mitjana d'ocupats per empresa és de quasi 5 persones, oscil·lant molt per sectors. Que la productivitat varia molt entre sectors i que fa anys que està estancada (com a tot el món desenvolupat). Que som indústria, que la construcció es recupera poc a poc, que estem enganxats a l'automoció (que ens ho fem mirar i actuem en conseqüència), que tenim unes mines que actuen i que a més poden actuar com a tractores, i que anem amb cura perquè hi ha una quarta part de les empreses que encara estan molt i molt endeutades. Resum final: progressàvem adequadament i va arribar la bèstia.

I amb la pandèmia també va arribar la promesa del manà europeu (manà: aliment caigut del cel, per qui no hagi fet mai història sagrada). I amb la que cau tothom s'ha esvalotat un pel. Però calma! Millor pensar tranquil i sense presses, escoltar el que diuen els que en saben més perquè s'ho han mirat més bé (per exemple en Miquel Puig o l'Andreu Mas Colell, entre d'altres). I anar pensant en companyia (mai sols) quins projectes treballar. I tenint clar que el joc no es de manà caigut del cel, ni tan sols de reconversió industrial de sectors no competitiu, el joc va de "projectes transformadors", el que vol dir que algú no competitiu ni amb perspectives de ser-ho quedarà fora de l'abast del paraigües dels ajuts. Són les ments pensants de la Comissió Europea, no és el comitè d'ètica d'un hospital, és la reencarnació del Darwin més despietat ("The survival of the fittest", "camina o revienta"). Del dret i del revés hi haurà condicionalitat

El desafiament de la gestió dels fons europeus és més gran fins i tot per les administracions públiques que per les mateixes empreses (les administracions públiques també són part en la competitivitat), desafiament pel volum d'inversions que multipliquen varies vegades el que es gestiona en una any normal, que s'hauran de realitzar en poc temps (els fons podrien arribar a partir del segon semestre de l'any que ve).

Modestament parlant, l'estudi pot servir per saber on estem i a quines guerres ens hauríem d'apuntar les administracions locals i les empreses (tenint clar que les unitats territorials dels projectes aniran molt mes enllà de la comarca, som "hobbits" que van d'excursió). A la de l'automoció elèctrica segur, a la del ferrocarril i les renovables també, així com a la de l'eficiència energètica dels edificis, i a totes les de la digitalització. No hi ha individualitats, ara aprendrem a la força allò de la col·laboració público-privada.